

Moj se život otvorio ljepoti samog života

Gina Garcia iz mjesta Muntinlupa godinama je profesionalno plesala balet a sada je kućanica, povremeno radi kao učiteljica baleta i volontira podučavajući o Edukaciji roditelja. Što se odgajanja djece tiče Gina kaže: „Najveći nam je izazov podsjetiti se da su to djeca koju smo učili razmišljati i izražavati ideje. Izazov je sjetiti se da smo mi ti koji te ideje trebamo slušati i otvoriti um različitim perspektivama.“

15.07.2015.

Gina Garcia iz mjesta Muntinlupa, Filipini, godinama je profesionalno plesala balet a sada je kućanica, povremeno radi kao učiteljica baleta i volontira podučavajući o Edukaciji roditelja. Što se odgajanja djece tiče Gina kaže: „Najveći nam je izazov podsjetiti se da su to djeca koju smo učili razmišljati i izražavati ideje. Izazov je sjetiti se da smo mi ti koji te ideje trebamo slušati i otvoriti vlastiti um različitim perspektivama.“

Kažite nam nešto o sebi i svojoj obitelji.

Moj suprug i ja vjenčani smo 28godina, ove godine bit će 29. Upoznali smo se tijekom zadnje godine studija na Sveučilištu. Imamo šestero djece, dvoje je završilo studij, dvoje trenutno studiraju, jedno je u

srednjoj školi, a najmlađi je osmi razred. Živimo na Filipinima, tamo smo i rođeni i odgojeni. Suprug mi radi na područjima poslovnog razvoja, a ja sam domaćica i pomažem pri različitim aktivnostima vezano uz edukaciju roditelja. Ponekad podučavam balet.

Prije nego ste postali mama na puno radno vrijeme, profesionalno ste plesali balet. Kako Vam je bilo odustati od svega toga? Uspijevate li još plesati u svojem životu?

Svatko tko je imalo upleten u neku umjetnost, znat će kako je to veličanstveno iskustvo! Dakako da je bilo bolno odreći se toga. Stala sam dok sam bila na samom vrhu svoje karijere. Bilo je još uloga koje sam željela glumiti, ali sam sama sa sobom sklopila dogovor. Još samo jedna velika uloga iz snova i prestajem. To se dogodilo zato što mi je bilo sve teže i teže odlaziti na

posao, znajući da ostavljam svoju kćer (tada je bila jedino dijete i gledala bi me tako tužno govoreći „Mama, molim te, ne ostavljaj me...“) a povrh svega gotovo pet godina moj bi se muž vraćao kući s posla, a mene nije bilo doma da ga dočekam i večeram s njim. I svih tih pet godina on bi dolazio po mene na posao koji bih završavala u 22:30, a ponekad i kasnije. Neprestano bi me čekao na parkiralištu. Nikada me nije tražio da prestanem, nije čak ni dao naslutiti da bi to htio, ništa takvoga nije rekao jer je znao koliko sam sretna zato što plešem. Ali sama sam znala da ne mogu nastaviti. Stala sam na vrhuncu jer nisam htjela čekati da odem u mirovinu kada mi tijelo bude staro i umorno i kada ne budem mogla biti od koristi svojem suprugu i tada jedinom djetetu. Tako da sam, ispunivši ugovor sama sa sobom, jednostavno prestala. Da, bilo je teško. Ali tada sam počela najviše uživati u sebi, i blagoslovljena sam

bila s još petero djece; život mi se otvorio ljepoti samoga života.

Kako su Vam savjeti i učenja svetog Josemarije pomagala u svakodnevnom aktivnostima?

Kada sam prvi put čula za posvećivanje svakodnevnog života, to me očaralo! To je životu davalo toliki smisao – sve što je ugodno Gospodinu može biti tvoj put u nebo. Sjećam se kako sam pročitala redak iz Brazde 495: „Pitao si me što možeš darovati Gospodinu. Ne trebam dugo tražiti odgovor: obične stvari, ali bolje urađene, s konačnim potezom ljubavi, koji čini da misliš više na Njega nego na sebe.“

Sve sam više i više lijepih stvari spoznavala o svojoj vjeri i osjećala sam golemu zahvalnost prema svetom Josemariji, njegovom primjeru ljubavi i predanosti kao djeteta Božjega. Sveti je Josemaria u svojoj poslušnosti prema Bogu

omogućio svima nama duboko voljeti Boga kroz uobičajeni život.

Iz vlastitog iskustva, kako bi opisali ulogu roditelja u životima njihove djece?

Roditelji su tu da vode svoju djecu kako bi postali onakvi kakvima ih Bog želi. Uvijek s puno ljubavi, ali čvrsto i bez kompromisno što se tiče onoga što Bog tražio od svoje djece. Sjećam se jednog trenutka kada sam bila iscrpljena od pokušavanja da budem dobar primjer svojoj djeci (i mislila sam da i tako nikad nisu shvaćali što činim) i mislila sam da sam totalno promašila, i tada sam dobila savjet koji me je podsjetio da nisam primjer „dobrote“, već da je to Krist. I to je imalo toliko smisla. Naša je uloga pomoći djeci da se intimnije upoznaju s Kristom. Naša je uloga učiti ih brinuti i služiti drugima. Ali što se tiče toga hoće li oni to učiniti ili

ne, voljela bih da ih mogu natjerati, ali tu leži otajstvo slobode.

Odgajanje djece nije laka zadaća, a edukacija na području vjere ima svoje vlastite izazove. Što mislite o tome?

U pravu ste. Nije lako i neće ni postati lakše s toliko puno uljeza u obiteljskom životu. Vidjeti da kršćanski životni stil odmah dovodi do sretnijeg života, boljih veza i autentične slobode rezultat je istinskog življenja te iste vjere. Razgovaramo s njima o tome i samo kada nam vjeruju, samo će tada živjeti zahtjeve vjere i osjećati njezine plodove. Vrijeme koje provedemo sa svojom djecom bilo tijekom jela ili oči u oči, vrijeme je kada zajedno hodamo kroz život. Vraćamo se i objašnjavamo zašto smo izabrali baš ovaj životni stil. Blagoslovljeni smo s djecom koja vole razmišljati i koji žele s nama

razgovarati kada je to potrebno. Znajući da smo roditelji kojima je dan autoritet i milost za oblikovanje naše djece, računamo na tu milost od našeg Gospodina.

Kakav izazov predstavlja jedan tinejdžer Vama i Vašem suprugu?

Najveći je izazov sebe podsjetiti da su to djeca koju smo mi učili razmišljati i koju smo ohrabivali na izražavanje ideja. Izazov nam je sjetiti se da trebamo poslušati te ideje (naravno da je uvijek neophodno da s nama razgovaraju s poštovanjem) i da otvorimo um drugačijim gledištima. A onda je izazov ustrajati na onome što znamo da je ispravno, da vjerujemo autoritetu kojeg nam je Gospodin dao i da se držimo iskušanih i testiranih vrijednosti za koje neki više i ne mare. Trebamo biti jaki u obrani obitelji onakve kakva bi ona trebala biti, ali uvijek

uz razumijevanje nesretnih okolnosti s kojima se poneke obitelji susreću.

Imate li kakav savjet za parove koji su tek vjenčani?

Računajte na Božju milost. Ostanite zaljubljeni, uvijek budite zaljubljeni kao na početku svoje veze! Znajte da sada dijelite svoj život i da ćete ga uvijek dijeliti sa svojim jednim i jedinim supružnikom i to bi vam trebala biti velika radost! I naravno, bit će i poteškoća, ali nikada toliko velikih da bi nadvladale razloge zbog kojih ste na vjenčanju rekli da.

Pamtite samo dobre stvari koje su vam se dogodile, zaboravite bolne epizode. Razgovarajte (licem u lice), slušajte. Nađite pravi trenutak da se ispravite. Sve je to moguće jedino uz Božju milost!

Tijekom svojeg posjeta Filipinima, papa Franjo je rekao da bi muž i žena trebali zajedno sanjati o

svojoj djeci. Imate li Vi snove o budućnosti svoje djece?

Sanjamo da će živjeti kao odana i
ljubljenica djeca Božja, raditi ono što
Bog želi od njih, da će tako najbolje
služiti Bogu i biti sretni.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/moj-se-zivot-otvorio-
ljepoti-samog-zivota/](https://opusdei.org/hr-hr/article/moj-se-zivot-otvorio-ljepoti-samog-zivota/) (3.04.2025.)